

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/126/2018
Identifikačné číslo spisu: 1015201320
Dátum vydania rozhodnutia: 21.04.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1015201320.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: JUDr. Y. A., nar. XX. R. XXXX, bytom Q. XXXX/X, F., právne zast. Mgr. Marošom Nešťačkom, advokátom a konateľom spoločnosti AKMN s.r.o., so sídlom Einsteinova 25, Bratislava, IČO: 36 864 463, proti žalovanému: Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou, so sídlom Žellova 2, Bratislava, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. NZ920/00010/2014/R zo dňa 29. mája 2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. decembra 2017, č. k. 6S/195/2015-67, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. decembra 2017, č. k. 6S/195/2015-67, zamietla.

II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným rozsudkom č. k. 6S/195/2015-67 zo dňa 07. decembra 2017 postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d) a e) zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovaného č. NZ920/00010/2014/R zo dňa 29. mája 2015 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“) a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

2. Predmetným rozhodnutím žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie Všeobecnej zdravotnej poisťovne, a.s. (ďalej len „VŠZP“) č. 20146202481 zo dňa 17. marca 2015, ktorým bola žalobcovi zamietnutá úhrada nákladov plánovanej zdravotnej starostlivosti v cudzine podľa § 9b ods. 10 zák. č. 580/2004 Z.z. o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z.z. o

zdravotnom poistení a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 580/2004 Z.z.“). Prvostupňový správny orgán svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že neboli splnené podmienky § 9b ods. 10 písm. a) a c) zák. č. 580/2004 Z.z., nakoľko liečba ochorenia je v Slovenskej republike možná a doporučená, pričom navrhovaná liečba protónovým žiarením nie je v tomto konkrétnom prípade jedinou alternatívou liečby a je považovaná za terapiu s nejasným výsledkom.

3. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že žalobca dňa 16. októbra 2014 podal VŠZP žiadosť o udelenie súhlasu podľa § 9f ods. 1 zák. č. 580/2004 Z.z. o úhradu zdravotnej starostlivosti v cudzine podľa § 9b ods. 10 písm. a) a b) zák. č. 580/2004 Z.z. z dôvodu diagnózy C61, t. j. zhubný nádor prostaty. K žiadosti priložil lekársku správu, vyjadrenie ošetrojúceho lekára, kalkuláciu nákladov na poskytnutie zdravotnej starostlivosti vydané cieľovým zdravotníckym zariadením, t. j. Protón Therapy Center Czech v Českej republike. VŠZP rozhodnutím č. 20146202048 z 24. októbra 2014 žiadosť žalobcu zamietla s odôvodnením, že nie je splnená podmienka § 9b ods. 10 písm. a), c) a d) zák. č. 580/2004 Z.z., nakoľko navrhovaná zdravotná starostlivosť, t. j. protónová liečba má v SR dostupný alternatívny postup, a to IMRT ev. IMRT v kombinácii s intersticiálnym boostom, napr. v OÚSA v Bratislave a neboli vyčerpané všetky možnosti liečby. Toto rozhodnutie VŠZP bolo zrušené rozhodnutím žalovaného zo dňa 10. decembra 2014 č. NZ 920/00010/2014/R, z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu. Následne dňa 12. januára 2015 VŠZP vydala rozhodnutie č. 20146202409, ktorým žiadosť žalobcu zamietla s odôvodnením, že nie je splnená podmienka § 9b ods. 10 písm. a), c), d) zák. č. 580/2004 Z.z., nakoľko liečba ochorenia je v SR možná a odporučená, navrhovaná liečba protónovým žiarením nie je v prípade žalobcu jedinou alternatívou liečby a je považovaná za terapiu s nejasným výsledkom. Žalovaný predmetné rozhodnutie VŠZP po odvolaní žalobcu zrušil 24. februára 2015 rozhodnutím č. NZ 920/00010/2014/R z dôvodu nedostatočne zisteného skutkového stavu. Dňa 17. marca 2015 VŠZP vydala rozhodnutie č. 20146202481, ktorým žiadosť žalobcu zamietla s odôvodnením, že nie je splnená podmienka § 9b ods. 10 písm. a) a c) zák. č. 580/2004 Z.z., liečba ochorenia je v SR možná a odporučená, navrhovaná liečba protónovým žiarením nie je v prípade žalobcu jedinou alternatívou liečby a je považovaná za terapiu s nejasným výsledkom. Žalovaný žalobou napadnutým rozhodnutím odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie VŠZP potvrdil.

4. Žalovaný sa v rozhodnutí plne stotožnil s rozhodnutím VŠZP, ktorá svoje rozhodnutie oprela o stanovisko Doc. MUDr. T. H., PhD. (hlavný odborník Ministerstva zdravotníctva SR pre radiačnú onkológiu) zo dňa 22. decembra 2014, v ktorom po konzultácii s MUDr. T. N. z OÚSA uviedol, že: „...u pacienta odporúčam buď kombináciu externej rádioterapie a LDR brachyterapie alebo samostatnú externú rádioterapiu. V tejto situácii, kedy máme zistený karcinóm prostaty so stredným rizikom, považujem extrémnu hypofrakcionáciu protónovým žiarením za experimentálnu liečbu s neoverenými výsledkami“ a zároveň, bez ďalšieho, sa stotožnila s porovnaním nákladov protónovej liečby v Českej republike a alternatívnej liečby na Slovensku, uvedeným v rozhodnutí VŠZP.

5. Podľa názoru krajského súdu sa správny orgán nedostatočne vysporiadal so žiadosťou o úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti, o ktorú žiadal žalobca podľa § 9b ods. 10 písm. a) a b) zák. č. 580/2004 Z.z., keď žiadosť uplatnenú podľa § 9b ods. 10 písm. a) zák. č. 580/2004 Z.z. neposúdil a nevyhodnotil vôbec (že ochorenie nie je možné liečiť v Slovenskej republike v primeranej lehote pri zohľadnení súčasného zdravotného stavu poistenca a možného vývoja jeho ochorenia). Správny orgán len v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že nie je splnená podmienka § 9b ods. 10 písm. a) a c) zák. č. 580/2004 Z.z., liečba ochorenia je v SR možná a doporučená, lebo navrhovaná liečba protónovým žiarením nie je v tomto konkrétnom prípade jedinou alternatívou liečby a je považovaná za terapiu s nejasným výsledkom (stanovisko Doc. MUDr. T. H., PhD.).

6. Správny súd nerozporoval obranu žalovaného s odkazom na citované osobitné predpisy Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) podľa ktorých príslušná inštitúcia má právo na preskúmanie zdravotného stavu poistenca lekárom, ktorého si sama zvolí, v členskom štáte pobytu alebo bydliska a túto skutočnosť nenamietal ani žalobca. Avšak podľa názoru krajského súdu, keďže v prejednávanej veci sú dve odlišné odborné stanoviská, a to MUDr. E. F., t. j. ošetrojúceho lekára žalobcu a Doc. MUDr. T. H., PhD., t. j. hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva SR pre radiačnú onkológiu, odôvodnenie

rozhodnutia správneho orgánu by nepochybne malo obsahovať nielen stanovisko Doc. MUDr. T. H., PhD., ale komparáciu návrhu ošetrojúceho lekára MUDr. E. F., uvedeného v žiadosti o úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti a názoru Doc. MUDr. T. H., PhD., uvedeného v odbornom stanovisku, a to vo vzťahu k rozhodnutiu. Správny súd zdôraznil, že odôvodnenie rozhodnutia správneho orgánu by malo byť odborne argumentačne presvedčivé, aby z neho bolo zrejmé, prečo správny orgán žiadosti na základe odborného názoru MUDr. E. F. nevyhovel, ale rozhodol na základe odborného názoru Doc. MUDr. T. H., PhD. Až na základe takto vyhodnoteného a vypracovaného rozhodnutia bude zrejmé, že správny orgán sa so žiadosťou poistenca zaoberal komplexne, túto riadne vyhodnotil a argumentačne odôvodnil. Na margo názoru Doc. MUDr. T. H., PhD., podľa ktorého liečbu protónovým žiarením považuje za experimentálnu, s neovereným výsledkom, krajský súd poukázal na administratívny spis, z ktorého zo záverov odborného vyšetrenia žalobcu z 03. októbra 2014 u poskytovateľa Protón Therapy Center Czech, s.r.o. vyplýva, že pri stanovenej diagnóze je vhodná liečba protónovou terapiou. Ani s uvedenými rozdielnymi odbornými názormi sa správny orgán vôbec nezaoberal.

7. Krajský súd ďalej poukázal na to, že žiadosť žalobcu uplatnenú podľa § 9b ods. 10 písm. b) zák. č. 580/2004 Z.z. správny orgán neposúdil a nevyhodnotil vôbec, že požadovaná liečba sa v Slovenskej republike nevykonáva. Z administratívneho spisu, z odborného stanoviska MUDr. E. F. krajský súd zistil, že žalobca podstúpil hormonálnu liečbu vykonávanú v Slovenskej republike, ktorá však nie je alternatívou požadovanej protónovej liečby.

8. Krajský súd námietku žalobcu, že VŠZP tým, že žiadosť zamietla, porušila jeho právo na prístup k zdravotnej starostlivosti zakotvené v čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky, vyhodnotil ako nedôvodnú. Uviedol, že podľa čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo na ochranu zdravia. Na základe zdravotného poistenia majú občania právo na bezplatnú zdravotnú starostlivosť a na zdravotnícke pomôcky za podmienok, ktoré ustanoví zákon. Podľa čl. 35 Charty základných práv, každý občan má právo na prístup k preventívnej zdravotnej starostlivosti a právo využívať lekársku starostlivosť za podmienok ustanovených vnútroštátnymi právnymi predpismi a praxou. V tejto súvislosti je potrebné konštatovať, že úpravu a rozsah, v akom sa toto základné právo priznáva, určuje zákonodarca. V Slovenskej republike v predmetnej oblasti je prameňom práva zák. č. 580/2004 Z.z. a zák. č. 581/2004 Z.z. o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Smernica Európskeho parlamentu a rady 2011/24/Ú o uplatňovaní práv pacientov pri cezhraničnej zdravotnej starostlivosti bola do slovenského právneho systému implementovaná zákonom č. 580/2004 Z.z. Krajský súd s poukazom na vyššie uvedené bol názoru, že v konaní správnych orgánov nedošlo k porušeniu práva žalobcu na ochranu zdravia upraveného v čl. 40 Ústavy Slovenskej republiky, avšak predmetom sporu bolo porušenie vyhodnotenia nároku na úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti podľa § 9b ods. 10 písm. a) a b) zák. č. 580/2004 Z.z.

9. K vyjadreniu žalobcu, že komunikoval so správnym orgánom, keď VŠZP požiadal o informácie ohľadom úhrad protónovej liečby a bola mu poskytnutá odpoveď, že VŠZP od roku 2013 prijala 13 žiadostí o úhradu protónovej liečby pri diagnóze C61, z ktorých kladne vybavila 10 - správny súd konštatoval, že správny orgán pri posúdení žiadosti, či sú splnené podmienky podľa § 9b ods. 10 zák. č. 580/2004 Z.z., postupuje individuálne a exaktné, preto táto informácia pre posúdenie predmetnej veci je irelevantná. V prípade, že by išlo o námietku žalobcu vo veci diskriminačného postupu správneho orgánu, krajský súd poukázal na § 29 ods. 2 zák. č. 580/2004 Z.z., podľa ktorého poistenec, ktorý sa domnieva, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli dotknuté v dôsledku nedodržania zásady rovnakého zaobchádzania, sa môže domáhať právnej ochrany na súde podľa § 9 ods. 2 zák. č. 365/2004 Z.z. o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou a o zmene a doplnení niektorých zákonov (antidiskriminačný zákon).

10. Z horeuvedených dôvodov správny súd skonštatoval, že rozhodnutie žalovaného je predčasné a tým vecne nesprávne, nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov na riadne posúdenie veci, a preto ho podľa § 191 ods. 1 písm. d), e) SSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

11. O náhrade trov konania rozhodol krajský súd podľa § 167 v spojení s § 175 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania.

II.

Kasačná sťažnosť

12. Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť. Uviedol, že krajský súd vec nesprávne právne a najmä odborne posúdil, keď žiadal o komparáciu stanovísk MUDr. E. F. a Doc. MUDr. T. H., PhD. Poukázal na to, že hormonálna liečba ako sekundárna (podporná) liečba sa používa v kombinácii s rôznymi druhmi rádioterapie, nielen s protónovou liečbou, a teda hormonálna liečba síce pacienta nevylieči, ale spomalí priebeh ochorenia.

13. Žalovaný zdôraznil, že protónová terapia je súčasťou radiačnej onkológie. Preto o vhodnosti ochorenia na liečbu v Protónovom centre rozhoduje v konečnom dôsledku radiačný onkológ na klinickom pracovisku radiačnej onkológie. Tento postup je akceptovaný všetkými zdravotnými poisťovňami v Slovenskej republike a je verejne prístupný a zverejnený na webových stránkach zdravotných poisťovní. Týmto je zrejme jednoznačná akceptácia autonómie radiačného onkológa pri indikácii protónovej rádioterapie ako zaisťovacej liečby.

14. Odborne ani právne nemožno z pohľadu objasnenia skutkovej podstaty „komparovať“ stanoviská dvoch rôznych odborníkov z dvoch rôznych medicínskych oblastí. Výjadrenie MUDr. E. F. k vhodnosti liečby protónovou terapiou bolo nad rámec jeho odbornej špecializácie, čo vyhodnotil žalovaný ako prekročenie jeho kompetencie pri indikácii protónovej terapie.

15. K tvrdeniu krajského súdu o predčasnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného zo dňa 29. mája 2015 žalovaný konštatoval, že zo spisovej dokumentácie je zrejme, že rozhodnutiami z 10. decembra 2014 a 24. februára 2015 odstraňoval vady konania z dôvodu, že VŠZP oprela svoje rozhodnutia o nedostatočne zistený skutkový stav veci. Dňa 06. mája 2015 bolo doručené žalovanému vyjadrenie Doc. MUDr. T. H., PhD., hlavného odborníka Ministerstva zdravotníctva SR pre radiačnú onkológiu, čím podľa § 37 Správneho poriadku dôkazný prostriedok splnil požiadavku pravosti obsahu. Žalovaný po dostatočnom a náležitom vysporiadaní sa so skutkovým stavom vydal 29. mája 2015 v poradí už tretie rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou, ktorým odvolanie žalobcu proti prvostupňovému rozhodnutiu VŠZP č. 20146202481 zamietol a rozhodnutie potvrdil.

16. S prihliadnutím na uvedené žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 07. decembra 2017, č. k. 6S/195/2015-67, zrušil a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému plnú náhradu trov konania do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

17. Kasačná sťažnosť bola 5. marca 2018 doručená právnomu zástupcovi žalobcu, ktorý k nej vyjadrenie nepodal.

III.

Posúdenie veci kasačným súdom

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti nemožno priznať úspech.

19. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 21. apríla 2020 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

20. Podľa § 438 ods. 1 SSP kasačnou sťažnosťou možno napadnúť právoplatné rozhodnutie krajského

súdu.

21. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

22. Podľa § 461 SSP kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

23. V zmysle ustanovenia § 440 ods. 1 SSP, upravujúceho dôvody kasačnej sťažnosti, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť aj tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (písm. g).

24. Úlohou správneho súdu v predmetnej veci bolo posúdiť existenciu zákonných podmienok, odôvodňujúcich vydanie rozhodnutia žalovaného správneho orgánu, ktorým v spojení s prvostupňovým rozhodnutím s konečnou platnosťou v rámci správneho konania, podľa § 9b ods. 10 zákona č. 580/2004 Z.z. bola zamietnutá žiadosť žalobcu zo 16. októbra 2014 o úhradu nákladov plánovanej zdravotnej starostlivosti v cudzine.

25. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 580/2004 Z.z. poistenec má právo na úhradu zdravotnej starostlivosti v rozsahu ustanovenom osobitným predpisom, ak ďalej nie je ustanovené inak.

26. Podľa § 9b ods. 4 zák. 580/2004 Z.z. zdravotná starostlivosť so súhlasom príslušnej zdravotnej poisťovne vo vzťahu k poistencovi je zdravotná starostlivosť zameraná na liečenie už existujúceho zdravotného problému poistenca v inom členskom štáte odsúhlasená príslušnou zdravotnou poisťovňou; jej poskytnutie, termín a miesto si poistenec musí vopred dohodnúť s poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v inom členskom štáte.

27. Podľa § 9b ods. 10 zák. č. 580/2004 Z.z. poistenec má nárok na úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti so súhlasom príslušnej zdravotnej poisťovne podľa odseku 4, ak ide o plánovanú zdravotnú starostlivosť poskytnutú v inom členskom štáte, na ktorú príslušná zdravotná poisťovňa udelila súhlas. Príslušná zdravotná poisťovňa súhlas udelí, ak ide o plánovanú zdravotnú starostlivosť, ktorá patrí do rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia v Slovenskej republike, a

a) ochorenie nie je možné liečiť v Slovenskej republike v primeranej lehote pri zohľadnení súčasného zdravotného stavu poistenca a možného vývoja jeho ochorenia,

b) požadovaná liečba sa v Slovenskej republike nevykonáva,

c) boli vyčerpané všetky možnosti liečby v Slovenskej republike a od liečby v inom členskom štáte sa očakáva podstatné zlepšenie zdravotného stavu alebo zabránenie zhoršeniu zdravotného stavu poistenca,

d) poistenec má bydlisko v inom členskom štáte a chce pokračovať v liečbe, ktorá sa začala v Slovenskej republike, v mieste bydliska, alebo

e) ochorenie vyžaduje použitie vysokošpecializovanej a nákladnej zdravotníckej infraštruktúry alebo medicínskeho vybavenia, ktoré nie sú dostupné v Slovenskej republike.

28. Podľa § 9f ods. 1 zák. č. 580/2004 Z.z. žiadosť o udelenie súhlasu podľa § 9a ods. 2, § 9b ods. 10 a § 9d ods. 3 podáva poistenec príslušnej zdravotnej poisťovni; žiadosť musí obsahovať meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo, ak je pridelené, adresu bydliska poistenca, diagnózu poistenca a odôvodnenie potreby plánovanej zdravotnej starostlivosti v cudzine poskytovateľom zdravotnej starostlivosti, potvrdenie zdravotnej indikácie a odôvodnenie potreby poskytnutia navrhovanej liečby v cudzine klinickým pracoviskom príslušného špecializačného odboru, výpočet predpokladaných nákladov plánovanej zdravotnej starostlivosti v cudzine vypracovaný poskytovateľom zdravotnej starostlivosti v cudzine, kde sa má zdravotná starostlivosť poskytnúť, a potvrdenie o možnom prijatí poistenca u poskytovateľa zdravotnej starostlivosti v cudzine po kladnom rozhodnutí zdravotnej poisťovne.

29. Podľa § 47 ods. 3 Správneho poriadku v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré

skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

30. Predmetom konania bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie prvostupňového orgánu, ktorým bola žalobcovi zamietnutá úhrada nákladov plánovanej zdravotnej starostlivosti v cudzine podľa § 9b ods. 10 zák. č. 580/2004 Z.z., z dôvodu že nebola splnená podmienka § 9b ods. 10 písm. a) a c) zák. č. 580/2004 Z.z., t. j. liečba ochorenia je v Slovenskej republike možná a doporučená, pričom navrhovaná liečba protónovým žiarením nie je v tomto konkrétnom prípade jedinou alternatívou liečby a je považovaná za terapiu s nejasným výsledkom.

31. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

32. Krajský súd na podklade žaloby vyhodnotil rozhodnutie žalovaného ako nedostatočné, a to z dôvodu nedôsledného vysporiadania sa so žiadosťou žalobcu o úhradu nákladov zdravotnej starostlivosti, pričom žiadosť uplatnenú podľa § 9b ods. 10 písm. b) zákona o zdravotnom poistení neposúdil a nevyhodnotil vôbec. Žalovaný len konštatoval, že nie je splnená podmienka § 9b ods. 10 písm. a), c) zák. č. 580/2004 Z.z., liečba ochorenia je v SR možná a doporučená, lebo navrhovaná liečba protónovým žiarením nie je v tomto konkrétnom prípade jedinou alternatívou liečby a je považovaná za terapiu s nejasným výsledkom.

33. Z podkladov administratívneho spisu je zřejmé, že žalobca predložil žalovanému vyjadrenie ošetrojúceho lekára MUDr. E. F., ktorý navrhol požadovanú zdravotnú starostlivosť, pričom žalovaný na túto skutočnosť vôbec nereagoval a v odôvodnení rozhodnutia ju ponechal bez povšimnutia.

34. Kasačný súd dáva v tejto súvislosti do pozornosti, že na predmetné konanie sa okrem iného vzťahujú aj všeobecné predpisy o správnom konaní, t. j. zákon č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov. S poukazom na ustanovenie § 47 ods. 3 správneho poriadku kasačný súd konštatuje, že v odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia. Zmyslom a účelom odôvodnenia rozhodnutia je zhrnúť a zhodnotiť všetky skutočnosti, ktoré sú podkladom pre jeho výrok, a preto je potrebné uviesť nielen hodnotenie dôkazov, ktoré správny orgán vykonal, ale aj reagovať na vyjadrenia a návrhy účastníkov, ktoré pri svojom rozhodovaní nebral do úvahy.

35. Odôvodnenie rozhodnutia je dôležitou obsahovou náležitosťou správneho rozhodnutia a plní niekoľko funkcií. Predovšetkým má presvedčiť účastníkov o správnosti postupu správneho orgánu a o zákonnosti jeho rozhodnutia. Tým sa napĺňa jedno zo základných pravidiel konania posilňovať dôveru občanov v správnosť rozhodovania. Ďalšou funkciou je funkcia kontrolná, predovšetkým tých orgánov, ktoré budú rozhodnutie preskúmať. Správny poriadok demonštratívny spôsobom uvádza okolnosti, ktoré boli podkladom na rozhodnutie.

36. V odôvodnení rozhodnutia musí správny orgán reagovať na dva okruhy problémov: na skutkové okolnosti a právne posúdenie veci. Za skutkové okolnosti treba považovať najmä skutočnosti, ktoré boli nepochybne zistené, treba uviesť, aké dôkazy boli vykonané a ako ich správny orgán vyhodnotil. Správny orgán sa musí zaoberať v rozhodnutí aj návrhmi a námietkami účastníkov. Právne posúdenie znamená, že správny orgán subsumuje zistený skutkový stav pod príslušné ustanovenie

hmotnoprávneho predpisu. Medzi právnym posúdením a skutkovými zisteniami musí byť logický vzťah. Nestačí, aby bola v rozhodnutí uvedená len citácia príslušného ustanovenia, ale je žiadúce, aby sa vyložil aj obsah právnej normy, aby účastníci pochopili vzťah medzi skutkovými zisteniami a právnym posúdením.

37. Kasačný súd nepopiera, že s poukazom na čl. 26 A) ods. 4 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 zo dňa 16. septembra 2009, ktorým sa stanovuje postup vykonávania Nariadenia (ES) č. 883/2004 o koordinácii systémov sociálneho zabezpečenia, má žalovaný právo na preskúmanie zdravotného stavu poistenca lekárom, ktorého si sám zvolí. Na základe uvedeného žalovaný pri rozhodovaní o žiadosti žalobcu vychádzal z posúdenia jeho zdravotného stavu hlavným odborníkom Ministerstva zdravotníctva SR pre radiačnú onkológiu, avšak v odôvodnení rozhodnutia sa vôbec nevysporiadal s vyjadrením ošetrojúceho lekára žalobcu MUDr. E. F., ktorý požadovanú liečbu žalobcovi doporučil.

38. Nie je povinnosťou kasačného, rovnako ani správneho súdu, nahrádzať činnosť správnych orgánov, pričom vecne preskúmať zákonnosť správneho rozhodnutia je možné len za predpokladu náležitého odôvodnenia administratívneho rozhodnutia, v ktorom správny orgán vyhodnotí a bude reagovať na podstatné námietky žalobcu, prezentované počas konania.

39. Vzhľadom na uvedené dôvody považoval kasačný súd rozhodnutie krajského súdu za vecne správne, a preto rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalovaného ako nedôvodnú zamietol.

40. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP tak, že úspešnému žalobcovi náhradu trov konania na kasačnom súde nepriznal, nakoľko v rámci tohto konania mu žiadne trovy nevznikli.

41. Toto rozhodnutie prijal kasačný súd v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.